

JUTRANJE NOVOSTI

NARODNO RADIKALNI DNEVNIK

Izhaja vsak dan zjutraj, izvenšil pondeljke.

Mesečna naročnina:

v Ljubljani Din 10.—, po pošti Din 12.—, inozemstvo Din 20.—

Uredništvo: Wolfova ulica št. 1/I. — Telefon št. 213

Brzjavni naslov: „Novosti-Ljubljana“.

Upravišтво: Marjini trg št. 8. — Telefon št. 44.

Oglasi po tarifu. Sprejemajo se le do 15. ure.

Pisnimim vprašanjem naj se priloži znamka za odgovor.

Račun pri poštnem č.k. uradu št. 13.238.

Demokratsko demagoštvo.

Vidi se, da se bližajo volitve, kajti »Jutro« je začelo »preskrbljevati ljudstvo s cenejšim kruhom«. Včerajšnji »Jutro« uvodnik se je namreč spraval na radikalno stranko in posebej se na sedanega finančnega ministra dr. Stojadinovića, ter mu očita, da je on povzročil draginjo in da — slabo gospodar.

Ce ne bi prišla ta obrekovanja iz vrst tistih ljudi, katerih največja slast je natolcevanje in obrekovanje, bi se začudili. Tako pa nas pustijo te laži dolca hladne.

»Jutro« ni po godu sedanji izvoz iz naše države. Vsak otrok ve, da je naša država poljedelska država. S čim pa naj se poljedelska država preživlja, če ne z izvozom svojih produktov? Ali mar z uvozom industrijskih proizvodov? Prepričani smo, da tudi v »Jutro« deželi niso s svojo pametjo tako pri koncu, kakor smatrajo ti gospodje, da so pri koncu njihovi verni backi. Že tedaj, ko je bil izvoz zabranjen, oziroma omejen, se je opazalo, da popušča agilitet pri poljedelcih, da država ne bo pridelala toliko, kolikor bi bilo želeto in kakor bi bilo mogoče. In to je popolnoma naravno. Ako poljedelec ne najde za svoje trudopolno delo plačila, izgubi veselje za vsako delo. Kam pa bi moglo to dovesti agrarno državo, je vsakomur jasno. Poljedelska produkcija bi padla, izvoz bi bil de facto nemogoč, treba bi bilo uvažati celo agrarne produkte, ter jih drago plačevati. Naša industrija je še premajhna, da bi mogla kriti potrebe domačega konzuma. Sicer je pa predpogoj tudi za uspešen razvoj in napredek industrije, da stoji poljedelska produkcija na visoki stopinji, kajti od tu industrija posredno ali neposredno dobiva potrebne surovine.

Višek demagoge pa je dosegel »Jutro« članek s prozorno trditvijo: »Sedaj imajo ljudje priliko, da primerjajo radikalni režim s prejšnjim, ko so imeli v vladi tudi demokrati soodločujočo besedo. Meseca novembra so bila živila skoro za polovico cenejša, kot danes... Z odhodom dr. Zerjava (tu naj bi tičal zajec!) je prenehala vsa državna kontrola nad trgovinami najvažnejših živil...«

Da, tudi mi povdarjamo: sedaj imajo ljudje priliko, da primerjajo delovanje demokratov z delovanjem radikalov. Kaj pa so storili demokrati za ljudstvo, zlasti za znižanje cen? Dr. Zerjav — o njem ni slišati ničesar. Pač pa sta naredila dr. Kumanudi in njegov verni demokratski drug Dušan Plavšič veliko — slabega. V svoji gospodarski »dalekovidnosti« sta v svrhu »preskrbe ljudstva s cenejšim kruhom« — razmetala na veliko veselje, pa ne tega prebivalstva, ampak Plavšičevih drugov — Židov in pa njegove banke, dragocene dolarje iz ameriškega posojila. Ti demokratski finančni veličini sta z ostalimi demokratskimi »strokovnjaki« in branitelji ljudskih pravic mislili, da bosta diktirali inozemski tečaj dinarja. Seveda, dokler so bili v hiši dolarji, je še nekako šlo, kakor hitro pa jim je zmanjkalo, je zmanjkalo tudi dobrega tečaja dinarja. Ravno ta demokratska stranka, ki sedaj v svojem »Jutru« bruha ogenj in žveplo na sedanega finančnega ministra, je preko svojih eksponentov zakrivila, da je prišla naša valuta in naše gospodarstvo v tak položaj, da je treba uporabiti vse moči, vso spretnost in uidevnost, da se še reši, kar se rešiti da.

Oni mož, ki ga sedaj »Jutro« tako prijazno napada in dela odgovornega za sedanjo draginjo, ima nevhvalno nalogo, popravljati demokratsko podrtje. Policijske odredbe so se izkazale že v vsaki državi škodljive za narodno gospodarstvo. Prožijo sicer včasih momentano korist za gotov del prebivalstva, toda v kratkem času postane njihov vpliv tako škodljiv, da se nastale vrzeli je težko popravijo. To ve vsakdo, samo »Jutro« ne, oziroma ne ve, ker bi sicer samo sebe opletalo po nosu.

Draginski val se razširja po vsem svetu in je posledica sedanjih zamotanih političnih odnosov. Demokrati so s svojim »pobjanjem« draginje in »urejevanjem« financ ter »izboljševanjem« naše valute uničevali zaupanje v gospodarsko moč in silo naše, še vedno ne popolnoma od vojnihih udarcev ozdravljene države. Sedaj pa očita radikalom in

dr. Stojadinovića — da je on povzročil draginjo.

Prav dobro sredstvo za demagogijo, toda verjamejo mu samo slepci. O finančni politiki sedanjega finančnega ministra se je že toliko pisalo, da bi si tudi najtrdoglavjši »Jutrovci« lahko nekaj zapomnili. Vse resno časopisje, pa tudi vsi gospodarski strokovnjaki so edini, da je nastopil finančni minister dr. Stojadinović edino pravo pot, ki bo privedla k sanaciji našega gospodarstva. S pojačanim izvozom se bo izboljšal — in se že izboljšuje — dinar, njegova notranja kupna moč se bo pojačala in tako bomo polagoma dospeli k zdravemu gospodarstvu in v boljše razmere. Polagoma, smo dejali, kajti vsak, ki je s pridom proučil abezednik, že ve, da zapusti vsaka hitra izprememba v narodnem gospodarstvu, pa najsi vodi ta izprememba tudi k zboljšanju, sledove, ki jih je težko in le z ogromnimi žrtmi mogoče odstraniti.

Izboljšanje dinarja je cilj našega finančnega ministra. Tega izboljšanja pa ni mogoče izvesti kar v nekaj tednih in bi tudi ne bilo koristno. »Jutro« seveda prav po jezuitsko zavije oč in pravi: »Pospešen eksport življenjskih potrebščin je bil cilj njegovega (ministra) prizadevanja. Radikalna vlada je obetala, da bo s povečanim izvozom dvignila kurz našega dinarja...« Da, to je hotela doseči sedanja vlada in to bo tudi izvedla. Povečan in neoviran izvoz vzpodbuja poljedelca, da čim več pridelja. Pridelki se množe, iz-

voz narašča, v državo pa prihajajo tuje devize — in velik korak k izboljšanju valute je storjen.

Smešna je trditev, da vlada draginjo vsled dovoljenega izvoza. Produkti, ki jih izvažajo naša država, imajo svet ceno in nikdar ne morejo dolgo variirati nad svetovno pariteto. Čim so produkti dražji, kakor na svetovnem tržišču, se poveča uvoz in cene se kmalu izenačijo.

Gotovo je, da vpliva prost izvoz nekaj časa na gotove sloje. Pri nas trpi vsled draginje le fikсни nameščenci in delavci. Problem draginje bo rešen, kakor hitro bo mogoče plačati nameščenca in delavca tako, da bo to odgovarjalo dnevnim cenam življenjskih potrebščin. In za tem ciljem stremi Narodna radikalna stranka in finančni minister dr. Stojadinović. Ureditev državnih financ bo omogočila, da bo uradnik plačan tako, kakor bi bilo treba, ravnotako tudi delavec. Prehodna doba je težka, toda vodi k lepi bodočnosti, čeprav »Jutro« še tako kritizira in omalovažuje delovanje, ki vodi k ozdravljenju. Demokrati pa so tedaj, ko so »soodločevali v vladi«, prav jasno pokazali, da trezne in koristne gospodarske politike niti ne razumejo niti ne žela.

Njihovo skrb za ljudstvo je ravno to ljudstvo prav neprijetno občutilo, zato se bo demokratom 18. marca zanjo primerno zahvalilo. Dvomimo pa, da bi bila ta zahvala za demokrate razveseljujla!

Nove italijanske spletke.

Mussolini zavlačuje izvedbo rapalske pogodbe. — Energična vztrajnost naše vlade. — Pred trgovinskimi pogajanjmi v Rimu. — Vprašanje južne železnice.

Beograd, 2. marca. (B) Ministrski svet je imel danes dopoldne sejo, na kateri je razpravljalo o izvedbi s. margheritskih konvencij, posebno ker je italijanski ministrski predsednik Mussolini začel delati nove težkoče, in o novih zahtevah Italijanov, naj se vzpostavi promet z Reko pred rešitvijo vprašanja Barosa. Ministrski predsednik Pašić vztraja na svojem stališču, da ne odide na Reko niti en jugoslovanski vlak, dokler se popolnoma ne izprazni tretja cونا v Dalmaciji in Sušaku. Vprašanje lučke Barosa je precej težavno in bodo zaradi tega gotovo potrebna daljša pogajanja. Zdi se, da smatra Mussolini, da bo v tem težavnem položaju mogel naši državi zopet prizadejati nekaj udarcev. Njegove zahteve so take, da ntegne sporazum z Italijo postati iluzoren. Ministrski svet je končno sklenil, da ostane posvetovalni odbor v Beogradu in stikih z zunanjim ministrom dr. Ninčićem, da pa ne deluje komisija v Opatiji z obširnimi pooblastili in samostojno, ampak da sklepa po navodilih iz Beograda. Rok za evakuacijo Sušaka poteče v soboto. Določilo se je, da se ima izvršiti izpraznitev brez izmene pogojev. Ko se to zgodi, ima paritetna komisija določiti mejo in po prevzetju Barosa po naših oblastih urediti železniški promet z Reko. Težko je reči, kako se bo stvar nadalje razvijala in ali bodo gladek potek pogajanj ovirale razne težkoče. Italijani so pač začeli izpraznjevati Sušak, ni pa še videti znakov, ali nam bodo jutri, v soboto 3. t. m. izročili Sušak in potem tretjo cونا v Dalmaciji.

Opatija, 2. marca. (Izv.) Paritetna komisija se ni določila definitivno dneva za izpraznitev in predajo Sušaka jugoslovanskim oblastem. Na vsak način pa se to izvrši v par dneh.

Sušak, 2. marca. (Z) Danes se sestane poveljniki naših in italijanskih čet, da se sporazumeta o izpraznitvi Sušaka.

Opatija, 2. marca. (Izv.) Na noćni seji paritetne komisije sta poročala jugoslovanski delegat Silović in general Mazzuno o svojih pogovorih z vojaškimi oblastmi na Sušaku.

AMERIŠKO OBOROŽEVANJE.

Washington, 1. marca. (K) Senat je sprejel zakon, s katerim se odpre kredit v znesku 20.950.000 dolarjev za modernizacijo križark.

GLAVNO TAJNIŠTVO NRS ZA SLOVENIJO JE V LJUBLJANI, WOLFOVA ULICA ŠT. 1. I. NADSTROPJE.

Društvo »Soča«: Predavanje o »Tolmiskem punktu«, ob pol 9. uri pri »Levu« na Gosposvetski cesti.

Kurz iz zgodovine umetnosti. Nocel 3. marca ob 6. uri se vrši deseto predavanje v zbornici bivšega delničnega zbora. Tema: Francosko slikarstvo XVIII. stoletja. Predavatelj: Univ. docent dr. Vojislav Mola.

Minister dr. Stojadinović bodi nam v Sloveniji dobrodošel in iskreno pozdravljen!

Danes, v soboto despe v Maribor s popoldanskim brzovlakom finančni minister inanc, g. dr. Milan Stojadinović, nosilec narodne radikalne liste za volitve v mariborski oblasti.

S tem posega prvič aktivni srbijanski politik neposredno v volilni boj v slovenski pokrajini, živ dokaz, da napreduje, se oblikuje, in dovršuje penetracija narodnega edinstva. G. ministru dovoljujejo za sedaj njegovi posli v centrali le kratek čas, da ga preživi med Slovenci.

Po prihodu v Maribor bo sprejemal g. minister v hotelu »Meran« med 15 in 20 uro poleg odposlanstva iz vse mariborskih srezov tudi delegacije radikalnih kmetov, železnčarjev, rudarjev, invalidov, javnih in privaatnih nameščenecv, profesorjev, učiteljev, cbrti-

nikov, hišnih posestnikov, trgovcev, veleposelsnikov, industričev, zastopnikov bank itd.

V nedeljo se vrši ob 10. uri predpoldne v kazinski dvorani javen volilni shod, na katerem govorita nosilec liste g. minister dr. Stojadinović in primarj g. dr. Dernovšek, kandidat za mariborski srez.

Po shodu odpotuje g. minister v avtomobilu v Mursko Soboto, kjer se vrši ob 16. uri volilni shod za sobotski srez. Za ponedeljek zjutraj je določen odhod v Dolno Lendavo, kjer se vrši shod za lendavski srez, nakar odpotuje g. minister dr. Stojadinović preko Pragerskega v Beograd s popoldanskim brzovlakom.

Po možnosti obišče g. minister tudi še druge kraje svojega volilnega okraja.

Prva seja jugoslovensko-italijanske komisije v Opatiji.

Opatija, 2. marca. (Izv.) Snoči je imela paritetna komisija svojo otvoritveno sejo v rdeči dvorani hotela »Regina«. Jugoslovensko delegacijo so zastopali predsednik dr. Otokar Rybaf, prof. Silović in dr. Račić, italijansko pa senator Quartieri, general Mazzuno in poslanec Gentili. Na predlog jugoslovenske delegacije je prevzel predsedništvo senator Quartieri, tajniške posle pa grof Casati.

Predsednik je pozdravil jugoslovensko delegacijo v imenu italijanske, razložil na kratko namen in delo konference ter poudarjal potrebo prijateljskih odnosov med obema kraljevinama. Dr. Rybaf se je zahvalil za pozdrave in izrazil željo, naj bi konference rodila sadove, ki jih pričakuje oba naroda.

Jugoslovenska delegacija je takoj v

začetku razprave predložila svoje zahteve glede načina izvršitve evakuacije Sušaka in za zavarovanje meje med Reko in Sušakom. Med drugim je treba določiti prometne smernice med Reko in Sušakom, osebni in vozovni promet preko meje, carinske določbe ob demarkacijski črti, vprašanje telefona in razsvetljave, potnih listov itd.

Komisija je sklenila, da ostanejo začasno v veljavi vse dosedanje tozadevne določbe. Jugoslovenska delegacija je dovolila, da sme ostati prehod čez Rečino odprt vsa noč. Provizorične odredbe ostanejo v veljavi približno mesec dni. Konferenca je zaključila svojo prvo sejo malo pred 23. uro. Tako z jugoslovenske, kakor z italijanske strani se je izrazilo upanje na ugoden rezultat konference.

Madžari za Radičevu republiko.

Beograd, 2. marca. (Z) Po poročilih z madžarske meje so začeli madžarski obmejni stražniki živahno agitirati za Stjepana Radičeva in nagovarjajo ljudi, naj glasujejo zanj. Zlasti pravijo, da bo Radić odcepil Hrvatsko od ostale Jugoslavije in da jo bo združil z Madžarsko. Ako Radić ne zmaga pri volitvah, grozijo, da bodo madžarske

čete napadle Hrvatsko. Madžarske obmejne straže imajo v rokah seznam oseb, ki niso pristaši Radičevi, in jim delajo vsakovrstne težkoče, posebno onim, ki imajo posestvo na oni strani meje. Od teh hočejo Madžari izsiljevati izjave, da bodo glasovali za Radičeva in jim le pod tem pogojem dovoliti prehod čez mejo do svojega posestva.

Načrt izboljšanja mednarodnega blagovnega prometa.

Beograd, 2. marca. (Z) Prometni minister dr. Velizar Janković je sprejel včeraj znanega francoskega industrijalca in prijatelja naše države Pierra Arbella, ki mu je v imenu mednarodne železniške unije obrazložil načrt organiziranja mednarodnih blagovnih transportov z direktnimi brzimi tovornimi vlaki. Ti vlaki bi redno vozili v določenih smereh med Francijo in drugimi evropskimi državami, kakor tudi med posameznimi deželami. Sestavljeni bi bili iz vagonov posebne konstrukcije, ki bi nosili do 50 ton čistega tovora in ki bi se dobivali pri neklem francoskem podjetju, ki bi jih stavljalo na razpolago posameznim državam, kakor je to že delj časa v rabi na Francoskem, posebno za take tovore, ki se prevažajo v velikih množinah, kakor premog, rude, gradbeni material, žito itd. Korist uporabe takih vagonov tiči v tem, da se

morejo veliko bolje izrabiti in da se pri vlakih s takimi vagoni znatno zniža mrtva teža v korist čistemu tovoru. — Taki vlaki bi bili za našo državo zelo prikladni, posebno v sezoni močnega izvoza, ko se pojavlja pomanjkanje vagonov. Arbell je že bil v Bolgarski in Rumuniji in se je razgovarjal z mero-dajnimi činitelji v teh državah o izvršitvi te svoje ideje. Iz Beograda se odpelje v ostale države v Evropi. Minister dr. Janković je temu načrtu zelo naklonjen in se v bistvu strinja z Arbellovim načrtom. Sedaj se v prometnem ministrstvu proučavajo razni tarifi in ostala vprašanja, ki so v zvezi s tem načrtom, o katerem se bo kasneje razpravljalo z zastopniki ostalih interesiranih držav. Definitivno bo o vsej zadevi sklepala mednarodna železniška unija, čije članica je tudi naša kraljevina.

Današnje prireditve

V Ljubljani:

Drama: »Vojiček«. Delavska predstava ob znižanih cenah. Izven. Opera: »Nižava«. Red B. Kino Matica: »Brodolomci«. Kino Tivoli: »Dr. Mabuse, igralec«. I. del.

Kino Ideal: »Zračna eskadrona mrtvaških glav«.

V Mariboru:

Narodno gledališče: »Parmova opera« »Urh grof celjski« kot 65-letnica Parmovega rojstva in 40-letnica njegovega delovanja na glasbenem polju. Izv.

V Celju:

Mestno gledališče: »Schönherriejv, trodecianka«. »Otroška tragedija«.

Grehi demokratske finančne politike.

Praksa naših bivših demokratskih vladodržev, dalje nelojalna in spremljiva izvozna politika, zlasti praksa in izvedba žigosanja, kolkovanja in zmenjava naših novčanic je spravila našo državo v zunanjem finančnem svetu na slab glas — države pravne negotovosti in brezglavega eksperimentiranja! Posledica je — sedanje stanje naše valute!

»Jutro« se čudi, da sedanja vlada ni mogla doseči plačila raznih depozitov po relaciji 100 a. K za 100 K, da noče upoštevati relacije 100 avst. K za 40 švicarskih frankov itd. Ali je »Jutro« pomislilo, kako so demokratski finančni in drugi ministri plačali svoje lastne državljane? Kaj je z vojnimi škodami? Kdo je kriv, da so ostali na cedilu oškodovanci, ki so bili pozvani, naj prijavijo vojne škode ministrstvu za socialno politiko, ki je bilo v demokratskih rokah?

Kdo je inauguriral zmenjavo 4:1, ozir. 5:1, — in kdo je pridigoval, da bi trebalo zmenjati 10:1? Kdo je odredil in izvedel tisto nesrečno žigosanje novčanic a. o. banke, češ, da bomo vedeli, koliko papirja so prinesli naši državljani obenem s svojim premoženjem? Žigosane krone je sprva sama vlada smatrala za naš državni denar in prepovedala izvoz čez mejo. Dovolila je sprva le 500 K za vsako pot preko meje. Svoje uradnike na Dunaju je plačevala vsled zahteve v takih naših kronah in naši ljudje, ki so mogli kaj »na stran dati«, so v zaupanju do naše krone varčili te žigosane »jugokrone«. Čez noč je bilo odrejeno kolkovanje, meje zaprte 14 dni, a kar je bilo žigosanih kron zunaj države jih naša vlada ni hotela priznati in zmenjati, čeprav je sprva odredila, naj naši državljani prijavijo na konzulatih svoje prihranke v takih kronah. Na čevagem zelniku je zrastle ta rop na naših državljanih, — ker tuje države so se deloma že znale obvarovati škode, deloma se še bodo (n. pr. Italija, ki ima za bodočo pogajanja pripravljen v Trstu natančen popis žigosanih kron v Italiji). Pa bodo morda v »Jutru« zopet kričali! Ali kdo je kriv, ako ne demokratski finančni minister!

Gospodu dr. Vekoslavu Kukovcu.

Zdi se mi, da se nama razvija dogovor, kakor pravi zgodba, da sta se zagovarjala sodnik in gluha ženska. Eden je govoril eno, drugi drugo, prav do konca. Prosil sem Vas, da bi mi blagovolili pojasniti javno, kakor ste tudi javno, z navedbo mojega in Vašega imena, postavili trditve, kako je nastalo ono protislovje med tem, kar sem rekel jaz in kar ste zapisali Vi.

Nameste tega pojasnila pa čitam ravno sedaj v »Taboru« Vaš dolgi govor, ki ste ga držali v Slatini, in v tem govoru se nekaikrat spomnite tudi mojega imena. Ali je to indirektni odgovor na moje vprašanje? Iz cele zveze in vsebine bi moral vsak edino to sklepati, dasiravno mi je zopet nerazumljivo, zakaj odgovarjate šele preko kislovdoske Slatine in takorekoč med vrsticami. Vprašanje Vašega manifest mislim, da je tako važno, da bi bilo vredno direktnega odgovora: Ali ste res zapisali o meni ono neresnično trditev ali ne.

Mesto tega pa govorite o nekih drugih rečeh in zraven pritkate moje ime. Pišete o sporazumu med našo vlado in dunajsko in zraven pritiskate mene na tak način, da bi moral priprosti človek reči: »To je njegovo maslo.« Vidite, gospod doktor, Vi ste bili dolgo časa aktivni minister, Vi ste bili ves čas vpliven član kluba, ki je imel odločilen vpliv na politiko naše države, Vi ste star, izkušen politik, Vi ste tudi še sedaj »minister na razpoloženju«, to se pravi, gospod take vrste, da se lahko vsak trenutek nazaj vsede na mehki ali trdi ministrski stolec, Vi ste nosilec liste, Vi ste načelnik politične stranke itd. In če Vi niste mogli doseči sporazuma z Avstrijo, kako bi ga bil naredil jaz, ki nimam nobene teh lastnosti, ter jih po človeški pameti tudi nikdar ne bom imel. Če Vam sporazum z Avstrijo ni všeč, potem se kregajte z drugimi ljudmi, ki so močnejši, kakor sem jaz in tudi kakor ste Vi.

Sicer pa, če Vam sporazum z Avstrijo ni všeč, zakaj niste naredili že Vi poprej boljšega? Časa in moči ste imeli na razpolago dovolj in potrebno je bilo tudi že davno, da se uredite ta preporna vprašanja. Jaz bi po svoji pameti sodil, da delate jako slabo reklamo za Vašo stranko med ljudstvom po mariborski oblasti, ako sedaj nastopate zoper sporazum z Avstrijo. Saj je ravno prebivalstvo Vaše oblasti ne samo Nemci, ampak tudi Slovenci, predvsem zainteresirano na tem sporazumu. Vi se jezite, da nismo mogli iz Avstrije več iztisniti, toda Vi, kot advokat, boste vedeli, da kjer nič ni, tam še cesar

PORTUGALSKA.

— Novi nemiri? Vlada je z ozirom na vesti, da se pripravljajo novi nemiri, odredila energične varnostne odredbe. Nekateri

Na ta način sem tudi jaz ob 38.000 K, ki sem jih dobil kot poverjenik za begunsko skrbstvo na Dunaju iz Ljubljane. Noben demokratski finančni minister mi jih ni hotel zamenjati. Tako so plačali moje nemalo delo za naše begunce!

Neka žena tam pri Rakeku je morala vsled nekega osumljenja založiti na carinarnici 3 žigosane tisočake. Predno je bila ta zadeva rešena, se je vršilo kolkovanje, ne da je carinarnica dala te tisočake kolkovati. Ko se je izkazala neopravičenost osumljenja, je bila preiskava ustavljena in ženi so lepo vrnili njene žigosane tisočake, ne da jih je mogla zamenjati po modri odredbi demokratskega finančnega ministra. Kako je ta stvar končala, bi mogel povedati morda tiste žene pravni zastopnik gospod poslevoedeči podpredsednik DS.

Tako je menjavala naša vlada po demokratskih načelih vrednote in depozite naših državljanov. Pa se boste čudili, ako danes Avstrija noče v zlatu menjati naših depozitov v takozvanih predvojnih (!) kronah!

Ali naj take povestice nadaljujem? Preveč jih je, so že znane.

Ko so torej prišli zastopniki Avstrije v Beograd, je bilo treba rešiti celo vrsto zelo delikatnih in spornih vprašanj! Ako pa treba doseči nekak modus vivendi med obema državama, je pač treba čuti oba zvona in upoštevati razloge obeh, pa tudi finančne možnosti Avstrije. — Da ne bo plačevala n. pr. tistih 50 milijonov v poštni hranilnici, ki jih je dala pod zaporu vsled naših blaznih sekvestrov, danes po relaciji ob prevratu, je tako samo po sebi umevno, da more le norec kaj takega pričakovati!

Zato je tudi sedanja vlada storila, kar in kolikor je mogla, da je spravila vsa tista vprašanja enkrat s sveta, ker je neobhodno potrebno, da naredimo mir s svojimi sosedi, ki so dobre in poštene volje, da hočejo z nami živeti v miru. Taka velika vprašanja pa moramo presojati z veliko porcijo objektivnosti in treznosti in ne z vidika in v interesu volilne agitacije. A. G.

svojo pravdo izgubi. Vi se jezite, da se bodo popravile neke nepravilnosti. Toda teh nepravilnosti nisem kriv ne jaz, ne Vi, torej tudi ni potreba, da bi se radi tega razburjala.

Dr. Leop. Lenard.

Obenem s tem govorom je prinesel »Tabor« dolgo notico med »političnimi vestmi«, ki je ž njim v nekako logični zvezi, ker vsebuje robat napad na Narodno radikalno stranko. — »Tabor« ponavlja isto, kar je že nekoč še bolj jasno povedal dr. Kukovec, da Narodna radikalna stranka nima nobene pravice, da nastopa med Slovenci. Po tej teoriji gospoda, ki je res nekaj novega in posebnega, ministra na razpoloženju, bi se morale politične stranke konfirirati po srezih in po oblastih. Nobena stranka bi ne smela nastopiti izven sreza, kjer ima domovinsko pravico. Ako bi se na primer radikalec pojavil v Mariboru, bi ga morali iztirati odgonskim potom, kakor deklino, kateri je prepovedan povratek. Po tej teoriji bi na primer Jože Nachtigal moral biti do zadnje srage borec za idejo J. B. Bronsteina! Po tej teoriji bi tudi stranka gospoda dr. Kukovca morala za vedno stati na isti številni višini, kot pri zadnjih volitvah, ter bi sedaj morala propasti. Mi pa nismo tako tesnogrudni in konservativni. G. dr. Kukovec ima pravico, da agita kolikor hoče, toda ista pravica mora veljati tudi za nas. Nastop Narodne radikalne stranke v Sloveniji imenuje »Tabor« najsmotnejši in najžalostnejši pojav v Sloveniji. Po njegovem mnenju bi bilo torej bolj častno in bolj veselo, ako bi bili v Sloveniji izvoljeni sami komunisti in nemški nacionalisti? »Tabor« piše, da je nastop radikalizma med Slovenci »višek nemoralnosti«, med kandidati ni nikogar, ki bi bil radikal iz prepričanja, vsi so pristaši samo iz koristolovstva itd. —

Cela številka »Tabora« je posvečena skoraj izključno zmerjanju čez Narodno radikalno stranko. To zmerjanje bo malo pomagalo, ker stranka je že poglata korenine in število njenih kroglic bo brez dvoma večje, kakor pa onih, ki bodo ropotale v Kukovečvih škatih. Socialni radikalizem je že sedaj med Slovenci znatno močnejši, kakor pa demokratizem in kolikor bolj nerodno politiko bo delal »Tabor«, toliko lažje bo za nas. S svojim zmerjanjem je »Tabor« pokazal, da nas smatra v bodočnosti za svojega najnevarnejšega protivnika, in to nam je prav.

sumljivi častniki so bili aretirani. V pokrajinskih garnizijah ležeče čete so bile instrahirane v bližino prestolnice.

Slovenski klerikalci kličejo Nemce na pomoč!

V roke nam je prišel letak, ki obrazlaga »Das Programm der Volkspartei«. Tiskala ga je Cirilova tiskarna v Mariboru. Letak vsiljuje nemškemu Kočevarjem avtonomiščno samoupravo, socialno pravičnost, gospodarsko neodvisnost, ter povdarja, da se bori Ljudska stranka (naziv »slovenska« so klerikalci previdno zamolčali za krščansko šolo, v kateri naj se mladina poučuje v maternem jeziku. Iz tega je razvidno, da klerikalcem zadostuje vsako sredstvo v dosego namena. Izvedeli smo, da nameravajo klerikalci v kočevskem okraju prirediti shode z nemškimi govori, da bi tako privabili čim več volilcev v svoj tabor. Po poročilih iz Kočevja pa klerikalci ne bodo imeli sreče. Tudi nemškemu Kočevarjem se odpirajo oči. Če je SLS res najmočnejša stranka v Sloveniji, kakor povdarja na

nekem letaku, čemu potem lovi kaline v kočevskem okraju. Priznati se mora, da so klerikalci izborni denagogi. Letak je sestavljen tako nedolžno, da mu nerazsoden človek kaj lahko nasede. Program je eno, dejanja in politične metode pa so drugo. Tiste lepe obljube so klerikalci prestavili v nemški jezik samo zato, da bi 18. marca dobili kroglice. Nemoralno pa je od klerikalcev, da ne nastopajo med kočevskimi Nemci s celim nazivom stranke, ter da se na ta način sramujejo svojega tolikokrat povzdigovanega Slovenstva. »Volkspartei« ne eksistira, ker se pod to krinko skriva klerikalni volk v ovčji koži. Poštena javnost pa naj presodi, da li se sklada ta način politične agitacije z resnicoljubnostjo, ki jo naglašajo klerikalci dan za dnevom v svojih glasilih.

Volilno gibanje v Sloveniji.

Narodna radikalna stranka v Mariboru in njeni predstavniki so povod neprestanim napadom v demokratskih listih in lističih. Nobena stranka ni izpostavljena takim napadom, kakor naša, kar nam iznova potrjuje, kakšen strah imajo naši nasprotniki pred nami. Zanimivo je, da zapušča demokratsko stranko bivši najodličnejši stebri. Demokrat v Mariboru nimajo pričakovati niti dvesto glasov. Kukovečovo kričanje je znak, da hodimo po pravi poti.

Laško. Nekdo je stopil laškemu dopisniku »Jutra« na rep, ker cvili v 38. številki tega famoznega lista nad našim kandidatom Blaž Zupancem, da se bo spuljal in Bog ve kaj še vse... Da, da, nad slabo sadje ne gredo ose!

Rogatec. V Rogatcu ni najbrž niti toliko pristašev demokratske stranke, kolikor je prvov na eni roki. Kljub temu so v nedeljo 25. febr. sklicali shod, da bi ljudi spravili na svoje litanice. In res je prišlo nekaj kmetov in obrtnikov, da čujejo izlegla Kukavičja jajca. Radi boljšega razpoloženja, se je navzočim postavilo brezplačno vino na mizo, kakor da bi se jim hotelo namigniti; zdaj samo vino, potem se bo pa kar cedilo mleko in med. In »Kukavica« je zapela. Ali kmetje in obrtniki pri nas imajo toliko obveznosti da si od nepoznanih tujcev ne dajo plačati pijače. Niti eden se ni dotaknil kupice. Dostojno in mirno so poslušali govore, samo če so govorniki preveč natolcevali, so s stvarnimi medklici njihove »pomote« popravili in po končanem shodu so se mirno razšli. Od teh preprostih ljudi, bi se različni kulturosozi lahko naučili, kako se mnenja političnih nasprotnikov zavrnejo in da za take prilike ni treba revolverjev in batin. In »Kukavica« je odpela. Ker pa je našim kmetom dobro znano, da ta pišč še ne poje, če sneg hribe pokriva, se jim v tem slučaju nekaj ni zdelo v redu in pišček se je brez uspeha trudil, da bi jih s svojim milim glasom prepričal, da jim on naznanja politično smolnad. Zato so se odločili, da mu pošljejo prihodnjič za novoletno darilo koledar in v njem začrtajo mesec, v katerem se sme pristna poštena kukavica zglasiti.

Delavski glas iz Trbovelj. V enem največjih industr. revirjev v Trbovljah, je našla naša stranka veliko večino pristašev in somišljenikov. Zakaj? Zato, ker kandidira ljudi, ki so pač zmogni pomagati vsem slojem, posebno delavstvu. Ravno v tem revirju kandidira zo poslanca Miha Koren, katerega poznamo ruderji že dolgo let kot poštenjaka in boritelja za delavske interese. Bil je že enkrat poslanec. V tisti kratki dobi je veliko pomagal rudarjem do zboljšanja njihovega položaja. Takrat je pripomogel rudarjem in njihovim družinam zopet do pravic, katere jim je podjete odvzelo. Prepričani smo tudi sedaj, da dobi ogromno večino glasov v teh rudarskih revirjih. Zopet bo stopil na branki revnih ruderjev. Ravno sedaj, ko so slovenski ruderji zopet tlačeni in izkoriščani, je treba stopiti na noge in poklicati: dajte nam to, kar potrebuje želedec in nago telo, da ne poginemo od gladi in siromaštva. — Prišel je Miha Koren. Njega smo pogrešali že dve leti. Prišli smo do prepričanja, da je rešitev nas vseh mogoča le tedaj, če volimo vsi

Koren kot svojega starega boritelja in prijatelja, ki je živel med nami, trpel in stradal z nami vred. Vse je žrtvoval za nas ruderje. Zato ga tudi poznamo kot idealista. In teh je malo med delavstvom. — Delavstvo se je prebudilo iz spanja, začelo se je zavedati, da mu ne more pomagati samo tisti, ki je sam okusil revščino in tudi sam že pil iz kehlja trpljenja. Koren bo edini, ki se bo zavzel za rudarske in tudi za kmečke sužnje. Ni treba več raznim agitatorjem hoditi v Trbovlje, ne komunistom, ne socialistom. Poznamo dobro Tokane, Dolgouhe, Fabjančiča. Vsi ruderji, namščenci in revni sloji, na dan 18. marca na volišče, in dajmo glasove tistemu, kateremu smo zaupali že davno, ko še Salomon ni znal, kaj je delavsko gibanje. Salomon naj počaka da še malo zraste, in se naj pridno poprime učenja v čitanju in pisanju. — Živi naj delavski poslanec Miha Koren! — Trboveljski ruderji.

Demokrati proti delavstvu. Iz Maribora nam piše delavec južno - železničar: V »Jutru« od 28. febr. je izšel osebni napad na našega občesposlovanega gospoda ravnatelja, češ da se je menda drznil priporočiti v odpmošč naši delavski bedi primerno podporo. Svoj čas je bilo delavstvo zapeljano v štrajk, vsled česar 9 dni ni dobilo plače. Uvideli smo svojo napako in s pridnim delom nadoknadili izgubo, katero je utrpela južna železnica. Proslili smo opetovano in sta te naše prošnje vztrajno zastopala gg. Nachtigal in Krajnik, da se za izgubo zaslužka da delavcem primerna podpora. Ta večmesečna akcija se je bližala ugodnemu zaključku. Čujemo pa, da hoče vsled tega ostudnega napada ravnateljstvo umakniti svoj predlog, radi česar bo trpelo delavstvo južne železnice v Mariboru. Če delavstvo ne bo dobilo svoje podpore, se bo imelo zahvaliti edinole demokratu. Kateri južno - železničar bo 18. t. m. volil demokrata, si bo pljunil sam sebi v obraz. Delavstvo pa ne sme pozabiti, da sodeleje pri vseh teh demokratskih napadih na čast naših predstojnikov in na delavske interese znana demokratska dvojica Gregorka - Planinšek.

Demokratska blamaža v Ptuj. Sestanek javnih nameščencev, ki ga je sklical prof. Mravljak potom lepakov dne 28 febr. je bil prilično dobro obiskan, le radi tega, ker je vsak mislil in pričakoval, da bo g. profesor pripovedoval novosti o novih draginskih dokladah. Sestanek je vodil z istim namenom — kakor se je pozneje opravil — sodnik g. Trauner. G. prof. M. pa ni bilo za strokovno predavanje. Ubral jo je koj na politično struno in začel agitirati za skrahirano JDS, menda samo za to, da mu pripomore do ravnateljskega mesta na ptujski gimnaziji, za katero mesto se poteguje. Doživel je pa kaj prvi večer v Ptuj neslaven konec. Proti njemu in JDS so nastopili vsi zborovalci razen enega JDS podrepnika Sagadina — ter mu v brk povedali kaj je z JDS, in kaj ni naredila za javno nameščenje tekom 4 let. Možato je nastopil prof. g. Beranič in Alič in drugi, ter ga s takimi argumenti pobili, da se ni upal več ziniti niti besedice. V Ptuj so vroča politična tla, to naj si zapomnijo vsi JDS zunanji agitatorji.

Rim, 1. marca. V smislu dogovora z upravnim svetom »Avanti«-ja je Serrati prekladal odlošitev urednikov, dočim izstopi glavni urednik Nenni iz zveze lista. Sprejem novega glavnega urednika se izvrši v sporazumu z strankinim vodstvom in Ferratijem.

Rim, 1. marca. Policija je ravnatelja lista »Avanti«, Ferratija, zaprla.

Rim, 1. marca. »Tribuna« javlja iz Milana: Aretacija Ferratija se je izvršila vsled hujškanja k hudodelstvom in zaroti proti varnosti države. Dobili so ga v postelji in ga po kratkem zaslišanju odvedli v sat. ožno ječo.

Zahtevajte v vseh javnih lokalih JUTRANJE NOVOSTI

Patriotizem NRS.

Demokratsko časopisje trobi sedaj dan za dnev, odkar je vladajoča radikalna stranka vpostavila z avstrijsko republiko boljše, normalne življenjske odnošaje, da je stranka zagrešila izdajstvo nad jugoslovanskim narodom. Od mnogih strani dobivamo poročila o gnusnem natolcevanju in obrekovanju radikalne stranke po ljudeh od klerikalne pa tja preko samostojne do demokratske stranke. Tega njihovega sovraštva pa jim ne diktira mogoče njihovo prepričanje, kar bi utegnili zavesti tega ali onega poznavalca razmer, temveč zgolj zavist in strah, da bi se utegnili tudi v Sloveniji ugnezditi radikalna stranka ter očistiti teren vseh malih stranic in struj, ki se bore za gospodstvo, pa najsi bo to že v političnem, gospodarskem ali pa kulturnem oziru.

V najnovejšem času so se spravile slovenske stranke na premelevanje patriotizma, s katerim v zvezi obsojajo radikalno stranko zaradi beograjskih pogajanj s kancijerjem Seiplom. Ne bo odveč, če obrazložimo patriotizem tako, kakor ga pojmuje radikalna stranka, ž njo pa ves kulturni svet. Kot njegovega reprezentanta prav lahko vzamemo znanega angleškega filozofa H. G. Wellsa, ki je za časa ustanavljanja Društva narodov objavil v angleških časopisih sijajen članek proti vsem reakcionarcem, ki so nasprotovali Društvu narodov v imenu »patriotizma«. Iz njegovega obširnega članka objavljamo sledeči odlomek:

»Znota vsega tega nasilnega, protiranega nacionalizma je v mislih, da mora človek sovraštvi, če hoče biti patrijotičen. Tak je bil n. pr. nemški patrijotizem l. 1914. Bila je vaja licemerstva proti Društvu narodov, proti vodstvu predsednika Wilsona, proti našim zaveznikom.

Toda moškimi in ženskami, ki niso nizkotni, pomeni patrijotizem ljubezen — in če smo dobri patrijote, nam to dejstvo še ne brani spoštovati in ljubiti sosednih dežel in narodov.

V območju človekovega patrijotizma je ljubezen do družine, ljubezen do krožka svojih prijateljev, ljubezen do svojega rodnega kraja in svoje dežele. Razen tega pa je v čisti in inteligentni človeški duši tudi ljubezen, briga in spoštovanje do vsega človeštva.

Organizirano licemerstvo je oropalo nemški narod vsega respekta do pravic in življenja in dostojanstva ljudi izven Nemčije. Posledice smo videli. Taka je tudi tista glasna reč, ki sedaj odmeva po angleškem časopisju iz lojalnih krogov, češ, da je ena dolžnost nezdružljiva z drugo. Človek, ki izpolnjuje svoje dolžnosti do družine, je boljši patrijot — dober patrijot pa ostane vedno nepopoln, dokler ne izravna svojega patrijotizma z blaginjo vsega človeštva.

Politične novosti.

NAŠA KRALJEVINA.

— Hrvatska težačka stranka v Bosni je postavila svoje kandidatne liste samo v treh okrožjih. Splošno vlada uverjenje, da vsled nastopa »stranke složnih Hrvatov« ne bo dobila hrvatska težačka stranka niti enega mandata pri volitvah v narodno skupščino.

— Socialistična stranka je postavila svoje kandidatne liste v 20 volilnih okrožjih.

ČESKOSLOVAŠKA.

— Beneš potuje v Varšavo? Skrzynskijev ekspozé, ki se dotika Českoslovaške samo s splošno in na vzdolno Galicijo omejeno pripombo glede vseslovenske misli, in se v ostalem deležu vprašanja ne dotika, je dovedel, kakor poročajo varšavski listi do oficijelnih stikov Českoslovaške s Poljsko. Praska vlada je vprašala v Varšavi, da li bi bil v sedanjem trenutku obisk zunanjega ministra dr. Beneša dovoljen. Kakor znano, je bivši zunanji minister poljske republike, Skirmunt, obiskal Prago l. 1921. V Varšavi so mnenja, da gre za vprašanje Javorine.

NEMČIJA.

— Veleizdajstvo nemškega pisatelja. Kakor poročajo iz Berlina, je izzvala hišna preiskava pri znanem pisatelju Waltherju Oehmeju silno zanimanje. Oehme je bil že do pred kratkem vodja neke privatne brojavne agenture. Bil je politični levčar, je svoječasno stal v vrstah neodvisnih socialistov, kljub temu pa je vzdrževal zveze s komunisti. V pruskem ministrstvu za notranje zadeve je bil znana oseba. Njegova brojavna agentura je večkrat zakrivila indiskrecije, ki so bile vladni zelo neljube. Ker je obstajal upravičen sum, da je stal Oehme v nedovoljenem razmerju napram francoskemu poslanstvu, je bila proti njemu uvedena kazenska preiskava.

SOVJETSKA RUSIJA.

— Revizija ruske ustave. Predsedstvo centralnega odbora ruske komunistične stranke je osnovalo posebno komisijo, ki ima nalog, da do 23. marca prouči ustavne načrte Ljeninga, Tomskega, Rykova in Kamenjeva. Načrti se strinjajo v tem, da je treba kreniti od sedanje notranje politike sovjetske vlade in dati državljanom svobodo do vsemu prebivalstvu. Komunistični levčar Bahunin je stavil protipredlog, da se državljanske pravice ne smejo razširiti na »socialne izdajce« in protirevolucionarce. Vse se se strogo tajne. Dosedanja ustava je po večini nekaka zbirka proletarskih bojnih parol, ki je nesistematično spravljena v nekako celoto. Razen tega je ustava sfa nedemokratska, kar dokazuje že to, da šele petkrat večje število poljedelcev voli istotako enega poslanca, kot petkrat manjša števila delavcev.

Dnevne novosti.

— Nestor mariborskih Slovencev dr. Pavel Turner je težko obolel, tako da se je bližajo katastrofe.

— Sestanek NRS za okolico Jesenice, se vrši v nedeljo, dne 4. marca ob 2. uri popoldne v hotelu "Triglav". Na Jesenice se je ustanovil krajevni odbor NRS. Tudišnji se nahaja v hotelu "Triglav". Vsi somišljeniki naj se udeležijo važnega sestanka.

— Tajištno NRS v Mariboru je v Franciškanski ulici 14, tel. št. 419. Somišljeniki mariborske oblasti, obračajte se v vseh zadevah na ta naslov!

— "Slovenec" ljubiteljski. Včerajšnji "Slovenec" nam objavlja svojo pomoč pri približevanju dokumentov iz črne dobe demencialnosti. Smo radovedni, če bo držal svojo obljubo!

— "Slovenec" in Sušteršič sta si močno v lasih. Zakaj, to veda dobro sama. Ene razlika pa je po našem skromnem mnenju vendarle med obema. Sušteršič, bivši klerikalni vodja na bivšem Kranjskem, je skesano priznal svoje grehe. — "Slovenec" in njegov Korščak, Brejč, Gosarji, Kremenčarji in drugi pa so nepoboljšljivi grešniki in očitni farizeji, ki grešijo dan na dan na račun ljudstva, obenem pa se tolažijo, da jim bo dal gospod Bog še dovolj časa za pokoro. Pride čas, ko zaviti poslanec božji svoj meč nad njimi in tedaj bo jok in skripanje s sobi...

— "Slov. Narod" in cepjenje narodnih sil. Včerajšnji "Narod" je približil vrnitev pod zaglavljem "Nevarna bolezen". Članek se bavi s pogubnim cepjenjem v naši javnosti in pravi: "Posamezne stranke, ki bi morale nastopiti enotno, postavljajo po več kandidatih list, ležejo narazen kakor stare blade in strujam, razglašajo in kandidatom ni konca ne kraja." — Nekoliko čudno in nelogično spoznanje. Kakor znano, so ravno gospodje okoli "Naroda" kot prvi začetili potrebo secesije. Sedaj tvorijo kot MNS skupnino, ki ni nič, ne miš, ker je postala po sklenjenem kompromisu s osovražnimi mladinci — nepotrebnost. Prijetno je, da drugi drugi lekcije, katerih se sami niso naučili. Politika zgodovina slovenskega naroda bo še beležila dogodke, ki je spravil gospode okoli "Naroda" ob sleherni reputacijo. Sicer pa je nerazumljiva cepitev med mladinci in starinci, ko tik pred volitvami tako lepo harmonirajo. Resnično, poglavje o cepjenju narodnih sil je nad vse žalostno!

— Čudno. Za nedeljo dne 4. t. m. skilanje potom lepakov JDS javen shod ob 9. uri popoldne v dvorano Narodnega doma in ravno tako in isto uro in prostor tudi NSS. Radovedni smo, kako se bosta vršila dva politična shoda različen strank v enem in istem prostoru. Ali gre tu za skupen nastop?

— Ustoličenje patrijarha. Iz Beograda poročajo, da se vrši na letošnji Vidovdan slovesno ustoličenje patrijarha v Peči.

— Ukaz o pomilostitvi. Te dni je bil predan kralju v podpis ukaz o pomilostitvi velikega števila na smrt obsodjenih. Obsodencem je znižana kazen na doživetno, deloma na večletno ječo.

— Odmevi napada na Cirilovo tiskarno. Po dvanajstidnevni preiskovalni zapisi je bil včeraj dopoldne izpuščen na svobodo zaradi soudeležbe pri napadu na Cirilovo tiskarno osumljeni faktor mariborske tiskarne G. Strašnik.

— Važno za najemnike. Ministrstvo za socialno politiko razglasa (br. 19.111 z dne 26. febr.). Da ne bi bilo na teritoriji izven mej Srbije in Črne gore najemnine, ki niso založene pri okrajnih sodiščih, povod za odpoved stanovanj s strani najemodajalcev, odjemal po izvršeni izpodbijavi pravilnosti slededce: Na delu teritorija izven mej Srbije in Črne gore se morajo najemnine zalagati pri sodiščih, ki so pristojna za sprejemanje zalogov. Najemnine pa, ki so bile založene pri drugih oblastih, je najkasneje do prvega marca tekočega leta predati pristojnim sodiščem. Prejšnje odredbe o načinu polaganja najemnin na omenjenem delu teritorija so razveljavljene.

— Umiranje častnikov. "Službeni Vojni List" izkazuje žalostno vest, da je v poslednjih dveh mesecih umrlo 35 aktivnih in rezervnih častnikov. Za našo mlado vojsko je to precejšnja izguba.

— Nov zakon o razlastitvi. Po zakonu o razlastitvi veleposestev se sme odvzeti zemljišče osem veleposestnikom, ki posedujejo več kot 518 oravov. Ministrstvo za agrarno reformo je mnenja, da je ta maksimalni velik, in da ga je treba znižati. Za sedaj se ne bo moglo v tem oziru ničesar skleniti, dokler se ne sestane novi parlament, ki bo moral ta zakon čim prej sprejeti.

— Sprememba dostajnih imen. Prometno ministrstvo je v zvezi z ministrstvom za notranje zadeve odobrilo spremembo imena enakoglasnih postaj na prosih državljanov in privatnih železnic. To je napravljeno radi raznih pomot, ki se čisto dogajajo. Ako n. pr. pošilje blago v Jagodino v Srbiji, se lahko zgodi, da pride blago v Jagodino v Bosni. Takih enakoglasnih postaj je okoli 40.

— Preiskava proti železniškemu uradniku Dragotinu Jenku zaradi poverljivosti na mariborskem glavnem kolodvoru je zaključena. Kakor je dognano, znaša poverljivost vsota približno 2 milijona kron. Obravnava v tem slučaju se prične 5. marca pred mariborskim porotnim sodiščem in bo trajala dva dni.

— Mariborske vesti. Človekoljubni hišni posestniki. Po ljubljanskem uradu se je tudi med mariborskimi stanovskimi najemniki pričelo gibanje, da se doženejo naslovi onih hišnih posestnikov, zlasti trgovcev in obrtnikov, ki svojim najemnikom niso zvišali najemnine, ali pa so jo samo zmerno povišali. Imena teh človekoljubnih posestnikov, ki kažejo razumevanje za težki obstoječi bol, zlasti stalnih mamešencev, se bodo objavila in jih bodo najemniki po vseh možnih podpirali in priporočali. — Glavni dobiki gradbene lotarije. Razsodišče, ki je pod predsedstvom gradbenega nadsvet. Bäumla je več dni pregledovalo uspeh natečaja za gradbeno loterijo predloženih stavbenih načrtov raznih podjetnikov, je včeraj končala svoje delo. Za zgradbo glavnega dobika se je odobril načrt inženirja Kissmanna, ki nosi geslo "Dvoredniški dom", za zgradbo drugega in tretjega dobika gradbene lotarije, t. i. hiša z dvema stanovanjema, pa tudi Kissmannov načrt, ki nosi geslo "Ena kakor druga". Raznim načrtom se je priznala polovica. — Odgovoritev dramatičnega večera. Razine društvene prireditve so napotile go. Zofijo Borštničko, da je odgodila na poznejši čas dramatični večer, ki je bil določen za petek, 2. marca. — V nedeljo, dne 4. t. m. dopoldne se vrši

društva za zgradbo poročnišnice v Mariboru. — Društvo hišnih najemnikov za Maribor in okolico je sklenilo, da se vrše odslej vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu seje odbora v mali kazinski dvorani. Na prihodnji nedeljski javni seji se bo sklepalo tudi o predlogih za konferenco vseh društev stanovskih najemnikov. Ta konferenca se vrši v kratkem v Celju.

— Število učiteljsva v naši državi. Po zadnji statistiki ki jo je izdalo ministrstvo prosvete, znaša celokupno število vseh stalnih nastavljenecv na ljudskih šolah 7180. V Srbiji, Črni gori in Vojvodini jih je 3717, v Bosni in Hercegovini 518, v Hrvatski in Slavoniji ter Dalmaciji pa 2940. Interesantno je dejstvo, da je število stalnih učiteljev napram možnim neznatno. Učitelje je 2504, učiteljcev pa 4676.

— Posledica nemarne vodovodne uprave. Pred poslopjem društva sv. Jeronima v Zagrebu je počila vodovodna cev. Nastal je močan šum, ki je vznemiril celo okolico. Vodni curek je postal vedno večji in je z velikom silo prodiral v omenjeno poslopje. Proti jutru je brizgala voda že do prvega nadstropja v stanovanje profesorja Krauta. V kratkem času je bilo celo stanovanje poplavljenno z vodo in napolnjeno z zemljo in peskom, ki ga je voda jemala s seboj. Z vodo so bila napolnjena tudi vsa stanovanja v podzemlju. Mestni organi so pokazali pravo indolenco, kajti šele proti jutru so vodovodno cev zatvorili. Stanovanci so občutno oškodovani.

— Spiljona pred sodiščem. Pred subotiskim sodiščem se je vršila razprava proti Kosari Stojković, ki je podajala svojemu madžarskemu ljubcu važna poročila o naši vojni situaciji. Njen ljubimec je poročnik pri informativnem uradu v Segedinu. Poleg nje sedijo na zatožni klopi še štirje sokrivci. Razprava bo trajala par dni.

— Vas, ki se hoče izseliti. V sremski vasi Rači je vsako leto povodenj uničila precejšen del hiš. Prebivalci so sklenili, da vas zapustijo in si poiščejo drugo bivališče.

— Strajk v novosadskih tovarnih testenin, ki je trajal nekaj dni, je končan. Tovarniški ravateljstvo se je informiralo o plačilnih pogojih v drugih tuzemskih tovarnah testenin in je temu primerno zvišalo plače delavstvu in nastavljenecv za 30 do 40 odstotkov.

— Tatvina svinjskih kož. Gostilničarju Antonu Novljanu na Pečeniku pri Višnji gori ste bili ukradeni dve svinjski koži. — Notarskemu soliciatorju Ivana Subčev in Skofiji Luki je bila ukradena zimska suknja in par sivih rokavic. Oškodovan je za 4000 kron.

— Pijanec so spreobrnel. V vasi blizu Smedereva se je neki Slavko Matić, po poklicu pijanec, bahal, da lahko izpije 7 litrov zganja. Poslušalci mu niso hoteli verjeti, toda on jim je ponudil stavo 100 dinarjev, kar so sprejeli. In res je bilo v dveh urah vseh 7 litrov praznih. Po poslednjem požirku pa se je njegov obraz potemnil in kmalu nato se je bahaški pijanec zrušil mrtve na tla.

— Pijani sagas. Proti jutru je jahal v Bitolju po sredi trga dobro nadejan Turek. Trg je bil napolnjen z ljudstvom, ki je bilo lepostavljeno največji nevarnosti. Turškega ago pa to ni motilo, ampak je še bolj udrihal po svojem konju, ki je s svojimi kopiti poskodoval precej ljudi. Ljudstvo se je takoj zbralo v muslimanski in krščanski tabori, ki sta se začela medsebojno oblegati. Borka je trajala čez eno uro, dokler ni bil končno aga precej naklesan in oddan v bolnišnico, kjer je svojo turško ošabnost plačal z življenjem.

— Stari grehi. Leta 1915. sta dva Juda Salamon in Demel napadla trgovko Milevsnid, jo oropala in nato polila s špiritom in jo zažgala. Po osvoboditvi sta pobegnila v Sarajevo, kjer sta se dolgo časa skrivala. Končno pa jih je policija izsledila in predala sodišču, kjer sta se dne 21. zagovarjala. Salamon je bil obsodjen na smrt, njegov pajdaš pa na doživetno ječo.

— Nepošten predsednik. Pri invalidski upravi na Cetinju so se že del časa opazale neke neurejenosti. Osumljen je bil Vinko Petrovič, predsednik okrožnega invalidskega odbora, ki je bil na zahtevo samega odbora aretiran in predan sodišču. Domneva se, da je izvršil množične poverbe na škodo invalidskega denarja.

— Po nedolžnem obsevu. Jamarja meseca leta 1920 je bil v neki subotiski krčmi ubit subotiski trgovec Jovan Kočmar. Ubija je bil obdolžen mladenič Jurij Gravalja. Tedaj je bil v Subotici proglašen prek sod, ki ga je obsodil na smrt. Smrtna kazen je bila tudi takoj izvršena. Te dni pa je došlo državno pravdišstvo v Subotici iz Budimpešte obvestilo, da se nahaja v budimpeštanski zaporih nevaren razbojnik po imenu Josip Kovač, ki je pri zaslišanju priznal, da je leta 1920 ubil Jovana Kočmarja. Subotičko državno pravdišstvo je poslalo vse tozadevne spise budimpeštanskemu sodišču, da se definitivno ugotovi dejanski stan. Nedolžno obsevanu pa to ne bo prav nič koristilo.

— Prošnja. Da se mi omogoči osnovati za našo Vrtinarsko šolo primerno knjižnico, prošim ljubitelje vrtinarstva, da v to svrhu izvrše blagotnostne določbe. Knjige, spise in časopise blagovoljito pošlani na upravno središče našega podjetja, ali pa z dopisom dovolite osebni obisk. Za vse pošiljate in dopise zadostaje naslov: Golik, Kranj.

— Iče se dobrovoljci. Vsi dobrovoljci, ki bi kaj znali o dobrovoljstvu Vekoslavu Felji, ki je služil v neki jedinici Jugoslovenskega oddelka v Rusiji in se ni do danes javil, so naprošeni da o tem sporoče Savez dobrovoljcev v Zagrebu, Kipni trg 9.

— Polzvedba. Leta 1921 je bila najdena v železniškem vozu na progi Pragersko-Slov. Bistrica popolnoma nova rujava usnjata torbica za spise, v kateri je bilo tudi par glave rokavice. Izgubitelj oziroma oni, ki bi mogel dati kake podatke o sedanjem bivališču izgubitelja, se naproša, da to javi policijski direkciji soba št. 1 v Ljubljani.

— Čevlje kupulite od domačih tovarnih tvrdke Peter Kozina & Ko., z znamko Pecko, ker so isti priznani najboljši in najcenejši. Glavna zaloga na drobno in debelo v Ljubljani. Breg 20 in Aleksandrova cesta 1.

Sport in turistika.

— Klub kolesarjev in motociklistov "Ilirija" v Ljubljani. Sestanek celokupnega članstva se vrši danes v soboto ob 8. uri zvečer v malem salonu restavracije pri "Sionu". Odborova seja se vrši v sredo dne 7. marca t. i. v klubovi restavraciji "Pri št. 6" na Dunajski cesti. — Podpred-

Poziv naši javnosti!

Za prevoz kosti naših v Judenburgu ustreljenih vojakov.

V maju leta 1918. je bilo po prekom sodu v Judenburgu ustreljenih 6 vojakov bivšega 17. pp.

Zemeljski ostanki ustreljenih žrtv so pokopani v Judenburgu.

Za upori v čeških polkih je sledil upor v slovenskih polkih in bataljonih. Nemško in madžarsko vojaštvo pa je ostalo trdo in neomajeno v globoki zavesti, da se morajo strahote vojne nadaljevati, ker gre za koristi nemstva in madžarstva — proti kriststim Slovanom.

V duhu slovenski vojakov je zažarela iskra odpora proti duhu, s katerim je bilo prenasčeno stremenje nadaljevati vojno do najskaupnejših sil, proti duhu grmanskega in madžarskega nasilja. Duša našega preprostega kmetijskega sina je zasutlila, da je prevarana in da krvavi je za tuje koristi. Zaveštno in podzvestno je šlo skozi srca slovenskih vojakov prepričanje, da Avstrija ni naš pravi dom, da je ona naša zadržalka, ki ni vredna ljubezni naših src, zadržnost naših duš in zvestobe v naših dejanjih.

V mislih naših vojakov je dozorela volja in hoteenje po narodni svobodi, po lastni državi individualnosti.

Temu svojemu notranjemu razpoloženju so slovenski vojniki dali videm izraz z uporom 17. pp. v Judenburgu. Ta upor je v slovenskem narodu še globje zrahljal vero v Avstrijo in je ustvaril in utrdil tla, na katerih je mogel dozoreti razpad monarhije in na katerih je vzcvetela svobodna jugoslovenska država.

V Judenburgu ustreljeni slovenski vojniki so se zgrudili kot žrtve na žrtveniku za našo svobodo; padli so za večno stalne ideale prave kulture, izkrajavali so v boju svobode z nasiljem.

K tem mučnikom svobode hite ob petletnici naše misli!

Njih spomin ne more narod lepše proslaviti in svoje globoke hvaležnosti ne izrazijoše pokazati kakor da povzroči prevoz njih zemeljskih ostankov iz mrzle tajne v domačo grudo, da jim tu postavi dostojen spomenik in da leto za letom roma na njih grobove iskati dobrih in težkih boju za narodovo srečo in blagobit.

Initiativa za to misel je izšla iz vrst bivših vojakov 17. pp., ki so za izvršitev opisane namena ustanovili izvrševalni odbor.

Dnevi prevoza in pokopa judenburških žrtv morajo biti veličastno počestje spomina naših najboljših sinov in veličasten izraz sreče naših src, da živimo v svobodni lastni državi; ti dnevi morajo biti prazniki svečane obnove prispe, da hočemo za ohranitev in poglobitev te svobode dati vse najboljšie sile svojega razuma in svojih rok. V teh dneh mora v vsem našem narodu znova vsplameti oni plamen, ki je žarel v oktoberskih dneh leta 1918. Naša srca morajo postati kresovi vrh naših src, vidni daleč tja v notranjosti vseh tujih držav. V teh mora biti dokumentirana enotna volja naroda živeti svobodno v svobodni državi. Ti dnevi morajo ostati anket naših src, blagoslov matere na tečko pot v veliko narodovo politično, gospodarsko in kulturno bodočnost.

Prevoz in pokop judenburških žrtv je treba dati veličasten zunanji sijaj; toga čina pijetete in te manifestacije za našo svobodo se mora udeležiti vse narod po svojih najboljših zastopnikih. Radi tega se podpisani odbor obrača na vse politične stranke, na vsa naša najvažnejša kulturna zastopstva, na gospodarske organizacije, na narodna in stanovska društva, televodne organizacije, na vse, kar predstavljajo narodovo politično, kulturno, gospodarsko in socialno življenje z ujudnim predlogom, da osvoje v dopisu izraženo misel in da se kot vrhovne institucije narodovega udeleštovanja odločijo s svojim enotnim in složnim sodelovanjem dvigniti sijaj zamiljenega vsenarodnega čina hvaležnosti do onih, ki so za našo boljše bodočnost žrtvovali svojo mlada življenja.

Svoje izdatno pomoč sta obljubila predstavnik civilne in vojaške oblasti, gospod pokrajinski namestnik in gospod divizionar dravske divizijske oblasti. Gospod pokrajinski namestnik je blagovolil prevzeti pokroviteljstvo.

Istočasno s prevozom in pokopom se ima izvršiti odkritje velikega nagrobnega spomenika in sicer namenjenega vsem, ki so se zgrudili in umrli v odporu proti nasilju za našo svobodo, kot vidno znamenje našega suverenstva in vstajanja.

Podpisani odbor je skromnega mnenja, da bi predstavnik političnih strank, kulturnih organizacij, narodnih in stanovskih društev in televodnih organizacij tvorili širši odbor, ki bi podpisal oklice na narod in v čigar imenu bi se cela misel izvršila.

Odbor si dovoljuje izraziti prošnjo, da bi omenjene institucije blagovolile izraziti svoje soglasje s stavljenim predlogom in da bi označile osebe svojih predstavnikov, katerim bi si podpisani odbor dovolil predložiti v podpis oklice na narod in katere bi tvorile predlagani širši odbor, čigar željam bi podpisani izvrševalni odbor podredil svoje delo.

Odbor za prenos t. 1918 vsled upora v Judenburgu po prekom sodu ustreljenih vojakov, blv. 17. pp.

Novosti iz Primorske.

— Iz tužne Istre. Tržaška "Istarska Rilec" piše, da je prišlo na občinsko sejo v Svetištevanu nekaj fašistov, ki so z vzklikom »smrt Hrvatom« razglašali občinske svedovalce. Silnihi slučajev fašistovskega junštva je sicer v Istri in drugih zasedenih krajih mnogo.

— Šolska Golgota v Istri. Italijani so vrgli iz hrvatske ljudske šole v Zmijnu vse klopi ven in preko noči namestili v šoli občinski urad. Otroci so ostali brez pouka. Učiteljico Marijo Stranič pa Italijani škarnirajo s tem, da ji nečesto izplačati njenih prejemkov, češ da je vršila jugoslovensko propagando ker je v šoli dela z otroci hrvatske pesmi.

— Zamenjali so ga. Kmet Klun je peljal iz Rodika v Trst voz osla. Ko se je stannilo, se je ustavil v Bazovici, kjer je prenočeval v nekem hlevu. Drugi dan se je zarana odpravil na pot, da bi čimprej prišel v Trst. Komaj pa je zapustil vas, so ga napadli trije kmeti in ga dobro pretepili. Pozneje se je izkazalo, da so ga zamenjali z drugim. Kmet ima precej nevarne poškodbe na glavi in rokah.

— Samomor. V Trstu se je vrgel 50-letni brezposelni delavec Anton Krašovec iz petega nadstropja neke hiše. Ostal je na

Gospodarstvo.

Inflacija v Nemčiji in Avstriji.

Neki avstrijski gospodarski list se čudi, kako je bilo mogoče, da je mogel izhajati plačilni promet v Nemčiji do pred kratkem s tako malimi bankovci, kakor jih je imela Nemčija, dokler niso začeli tiskati bankovcev po 50.000 mark. Pri tem navaja prav zanimivo statistiko, kako je naraščala inflacija v Avstriji s tiskanjem velikih bankovcev.

Prve 10.000 bankovcev je dobila Avstrija že 19. decembra 1918, ko je stal en dolar na Dunaju že pravilčno malo — 15 avstrijskih žigosanih kron. Prvi 50.000 kronski bankovci so prišli v promet 23. januarja 1922, ko je narastel dolar že na 8548 kron. To je bilo tedaj, ko je stala krona približno tri do štirikrat višje, kakor stoji sedaj nemška marka. 12. avgusta 1922 je izdala avstrijska Narodna banka prve 100.000 kronske bankovce — tedaj dolarja je bil tedaj 53.650 avstr. kron, in pri tedaju dolarja 74.225 avstrijskih kron so bile izdane 500.000 kronske novčanice.

Kljub temu, da je pred kratkem začela nemška vlada izdajati bankovce po 50.000 mark in kljub temu, da neprestano dela več tiskarn, ki so zaposlene samo s tiskanjem bankovcev, je inflacija v Nemčiji v primeru z ono v Avstriji vendar še zelo malenkostna. Nemška državna banka je dosegla pred štirinajstimi dnevi višino 2 milijona mark pri obtoku bankovcev. To bi odgovarjalo, primerljaje tedanjo vrednost marke z vrednostjo krone (1:2), štirim bilijonom, kar znaša, da si mora pomagati najmanj 30—40 krat bogatejša Nemčija, ki šteje vsaj desetkrat toliko prebivalcev, kakor Avstrija, z isto količino denarja, kakor obubošana in mala Avstrija.

Enako nesorazmerje se nahaja tudi sicer med nemško državno banko in avstrijsko notno banko. Obtok bankovcev znaša v Nemčiji, kakor že omenjeno, 2 milijona mark; vrednost kovinske podlage pa znaša skoro trikrat toliko.

Seveda se ta vrednost kovinske podlage zelo izpreminja v sorazmerju z inozemskim tečajem marke. Vendar so sedaj razmere take, da se bo kronska podlaga zelo izgubila v primeru z obtokom papirja, kajti stroji, ki tiskajo bankovce, tečejo neprestano. Morda ni več daleč čas, ko bosta marka in avstrijska krona enakovredni, oziroma enako ničvredni.

INDUSTRIJA.

— Naša sladkorna Industrija. Iz Beograda poročajo: Ministrstvo za trgovino in industrijo je dovolilo neki delniški družbi, da sme zgraditi v Somboru sladkorno tovarno z delniško glavnico 15 milijonov dinarjev.

— Povečanje obrata celjske čikarne. Čikarna v Celju bo povečala svoj obrat na ta način, da bo začela obratovati še ena peč, ki do sedaj ni delovala.

— Ukupljenje premogovnih transportov na Holandsko. Od torka, 27. februarja dalje ne puščaj Francozje v Portuliju nobenega premogovnega transporta več na Holandsko. To ukinitve utemeljuje s tem, da so Holandci že prejeli vse pogodbene dobave premoaga.

— Posledice pomanjkanja koka v Franciji. Vслед občutnega pomanjkanja koka v Franciji, je bilo že več livarn pristiljenih ustaviti svoje obrate in odpustiti delavstvo. Ravateljstvo playžev je obvestilo livarne, da v bodoče ne bo več moglo z gotovostjo dobavljati litga železa.

— Čsl. premog za Nemčijo. Med Nemčijo in čsl. premogovnimi koncerni so se vršila pogajanja za dobavo čsl. premoaga Nemčiji. Sedaj so ta pogajanja končana. — Nemčija dobi pred vsem večje količine rjivega premoaga iz Češkoslovaške.

— Brezposelnost v Angliji. Dne 19. februarja je znašalo število brezposelnih v Angliji 1.340.200, t. i. za 45.678 manj kakor 1. januarja 1923.

TRGOVINA.

— Izvoz iz Slovenije. Izvoz lesa iz Slovenije je zelo živahen. Preko Jesenice gre dan za dnem veliko stavbenega lesa in lesa za kurjavo v Italijo. Poleg tega se izvažajo iz Slovenije tudi mnogo lesa za kurjavo v Svico. Izvoz zaklane živine je nekaj časa miroval, toda sedaj se je zopet poživil. — Največ se izvažajo zaklana živina v Italijo. Nadalje se izvažajo velike količine mleka v Avstrijo. Zadnje dni se je pojavilo iz Italije veliko povpraševanje po fižolu in krompirju za posevte. Ta dva produkta sta se do sedaj le pomalem izvažala, zdli se pa, da je prišla sezona tudi za izvoz fižola in krompirja. Izvoz v Francijo preko Jesenice in Maribora je bil nekaj časa zelo živahen, sedaj pa je radi otežkočenega prometa precej poenjal.

— Trgovinska pogodba s Albanijo. Albanska vlada pripravlja material za pogajanja za sklenitev trgovinske pogodbe med našo državo in Albanijo.

— Izloščanje švicarsko-češkoslovaških odnošajev. Trgovinski odnošaji med Češkoslovaško republiko in Švico so postali v poslednjih letih vse živahnejši. K temu so mnogo pripomogli vzorci senjini v Češkoslovaški, iz česar je razviden ogromni pomen takih prireditvev. Češka namerava organizirati ob času prihodnjega vzorčnega senjina v Pragi, ki se bo vršil od 11. do 18. marca t. l. posebni vlak iz Švice na Češkoslovaško, ako se bo prijavilo zadostno število obiskovalcev iz Švice.

PROMET.

— Reparacije. Naša država je prejela te dni iz Nemčije 25 lokomotiv za brzovlake in 120 vagonov za osebne vlake.

— Omejitev prometa v Vojvodini. — Vслед visokih premogovnih cen in pa vsled zelo slabega železniškega materiala je odredila subotička direkcija državnih železnic, da se izdatno omeji promet. Nekateri vlaki so docela ustavljeni.

— Poljsko-romunska železniška pogodba. V torko so pričela v Lvovu pogajanja o poljsko-romunski železniški konvenciji. V ospredju stoji vprašanje direktnega osebnega prometa med obema državama. Razprave glede blagovnega prometa so skoro dokončane.

DAVKI, CARINE.

— Izvozne carine. Iz Beograda poročajo: Industrijska zbornica je odgodila svojo sejo do 12. marca t. l. Na tej seji se bo razpravljalo o vprašanju izvoznih carin.

— Davčni oddelek pri Zadržni banki. Srbska Zadržna banka je ustanovila poseben davčni oddelek, ki bo dajal nasvete v vseh davčnih zadevah in bo skrbel za davčne reklamacije in fasilje.

DENARSTVO.

— Vzpostavitev bančne tajnosti v Nemčiji. Na neki seji nemškega državnega zbora, ki se je vršila pred kratkem, je predlagal predsednik nemške državne banke zopetno vzpostavitev popolne bančne tajnosti, ker trpe banke vsled sedanjega stanja škodo.

— Nov denar po 5 vinarjev Češkoslovaški. Tekom četrta leta bodo prišli v Češkoslovaški v promet novi 5 vinarški novci, ki so kujejo v Kremnici. Pozneje bodo v Češkoslovaški kovali tudi 2-vinarске novce.

— Za stabilizacijo srebra. Washington, 2. marca. (K) Senat je sprejel in odlašal poslanski zbornici resolucijo, na podlagi katere se pooblašča predsednik Zdrženih držav, da začne s ostalimi vladami pogajanja o stabilizaciji srebra in o dalekosežni uporabi te kovine kot sredstvo za izmenjavo. (W)

— Novi čsl. bankovci. Beograd, 2. marca. (Z) Češkoslovaška vlada namerava v kratkem izdati nove bankovce po 50, 20 in 10 češkoslovaških kron, ki bodo imeli praktičnejšo obliko. Dosedajni bankovci ostanejo v prometu do leta 1925.

— Nemške reparacije Angliji. Do 30. aprila 1922 je plačala Nemčija Angliji na račun vojnih reparacij 637 milijonov zlatih mark v gotovini, 103 milijonov zlatih mark so bili izplačani direktno angleški zasedbeni armadi; stvarne dobave so znašale 413 milijonov zlatih mark, tako da je prešla Anglija na račun reparacij v celoti 1153 milijonov zlatih mark. Od 1. maja do 31. decembra je bilo vplačanih nadaljnih 100 milijonov zlatih mark.

— Aktivnost angleškega proračuna. V sedanjem finančnem letu znašajo državni dohodki 86 milijonov funtov šterlingov več, kakor pa izdatki.

— Primanjkljaj v Madžarskem proračunu. Finančni minister je v svojem izpovedu poročal, da bo znašal primanjkljaj v letu 1922—23 40.6 milijard n. kron. V proračunu 1921—22 je znašal primanjkljaj 15.5 milijard. Ako se upošteva, da je notralna larsko leto krona 0.84 centimov, letos pa je 0.22, se pravzaprav stanje primanjkljaja ni prav nič izpremenilo. V zadnjem rednem mirododskem proračunu 1914—15 je znašal primanjkljaj za ozemlje sedanje Madžarske približno 90 milijonov zlatih kron in temu znesku odgovarja tudi sedajni primanjkljaj.

— Izloščana preskrba z devizami v Madžarski. Madžarski finančni minister je izjavil na vprašanje nekega poslanca, da se bo preskrba z devizami v Madžarski sedaj izdatno izboljšala. Vlada je sklenila dovoliti izvoz v vrednosti 40 do 60 milijard.

— Milijonski bankovci v Nemčiji. Vслед silnega pomanjkanja denarja, ki vlada v Nemčiji, namerava nemška državna banka izdati najbrže že v prvi polovici marca nove bankovce po 1 milijon mark. S tem bo dosegla Nemčija rekord v velikih bankovcih med vsemi državami, ker nima nobena država, izvenših Rusije, bankovcev po 1 milijon valutnih enot.

— Nov italijanski dvelirski čkvar. Mussolini je odobril načrt novega dvelirskega novca, ki bo kovan iz niklja. Na eni strani bo imel kraljev grb, na drugi pa znamenje fašistov (svečeni palci s sekuro v sredi, po vzoru stariromskih liktorjev).

— Pomarejeno lire. V Splitu je bil aretiran natakari parobroda »Bosna«, ker je pri menjavanju denarja dalal potnikom pomarejene 50-lirske bankovce. Pri njem so našli na parobrodu 60.000 lire.

Borzna poročila.

Zagreb, 2. marca. Devize: Dunaj 0.141—0.142, Bruselj 525—0, Budimpešta 3.35—3.40, Italija 474—481, London 466—472, New York 487—495, Pariz 590—602.50, Praga 295—299, Svica 1855—1875, Varšava 0.23—0.25. Valute: Dolari 97—98, avstrijske krone 0.138—0, franc. franki 0—600, funti 0—240, lire 465—470.

Zagreb, 2. marca. Devize: New York 99.05—99.75, Pariz 5.90—6.05, Svica 18.60—18.75, London 4.66—4.72, Dunaj 14—14.75, Praga 2.95—2.99, Italija 474—487, Berlin 42—45, Varšava 235.00. — Valute: Dolari 97—99, lire 464—470.

Beograd, 2. marca. Devize: Bukarešta 47.50—48.50, Berlin 0.43—0.44, Dunaj 0.1385—0.14, Budimpešta 3.25—3.35, Praga 290—295, Zeneva 1855—1870, Milan 472—473, New York 98—99, London 463—464, Bruselj 500—535, Pariz 590—600.

Curih, 2. marca. Otvoritve: Berlin 2.34, Holandija 211, New York 533.25, London 25.18, Pariz 32.34, Milan 25.62, Praga 15.80, Budimpešta 17.75, Zagreb 5.325, Bukarešta 2.50, Sofija 3.10, Varšava 1.28, Dunaj 74.875, avstrijske krone 75.

Curih, 2. marca. Zaključek: Berlin 2.35, Holandija 211, New York 533.375, London 25.09, Pariz 32.35, Milan 25.60, Praga 15.80, Budimpešta 17.75, Zagreb 5.35, Bukarešta 2.50, Sofija 3.10, Varšava 1.25, Dunaj 74, avstrijske krone 75.

Praga, 2. marca. Dunaj 4.575, Berlin 14.625, Rim 16.75, avstrijske krone 4.50, lire 165.25, Budimpešta 115.50, Pariz 209.25, London 160.575, New York 34.10, Curih 642.75, Beograd 35.

Dunaj, 2. marca. Devize: Beograd 719—721, Berlin 3.15—3.25, Budimpešta 22.55—23.65, London 334.300—334—900, Milan 3405—3414, New York 71.175—71.525, Pariz 4294—4306, Praga 2107—2113, Sofija 411.50—412.50, Curih 13.345—13.375. Valute: Dolari 71.050—71.350, levi 390—394, nemške marke 3.10—3.40, funti 332.600—333.600, Francoski franki 4235—4255, italijanske lire 3372.50—3387.50, dinari 714—718, levi 324—326, švicarski franki 13.250—13.310, češkoslovaške krone 2090—2100, madžarske krone 18.40—18.60.

Berlin, 2. marca. Dunaj 31.92, Budimpešta 753, Milan 109.126, Praga 67.331, Pariz 137.655, London 106.732.50, New York 22.723, Curih 425.032.

Zorana:

Srečanje.

Razkošno o majniško cvetje je razširjalo svoj omamni vonj po naravi. Ptice selivke so se povrile v domovino in mili slavički so se po dolgem času zopet oglašili s prijetnim žvrgolenjem ter razveseljevali ljudi s svojim zborom. Milo in sladko doneča melodija, ki je izvirala iz grl teh zlatokljunčkov in odmevala tja pod nebo, oznanjevala je novo življenje.

Prišla je v deželo pomlad. Pozdravljali in slavili so jo povsod, od najmanjše mirne zakotne vasice, do največjega šumnega mesta.

Tudi na sprehajališču »Anivas« so ji izkazali to čast.

Starčki in starke, siti dolgotrajnega zimskega sedenja pri peči, so prihiteli na prosto, da se navžijejo zlatega solnca. Gospodje in dame naveličani zimskih zabav, so iskali razvedrila v naravi. Otroci so shranili sanke, ter veselo skakali po zelenih travnikih. Mladina je zapustila plesne dvorane. Trata, odeva s preprogo pisanih dišečih cvetk, je privabila tudi njo v svojo sredino. Vse se je sprehajalo, mrgolelo in ščebljalo. Tu v gruclah, tam v skupinah po štiri, tu v treh, tam v zopet v dveh, vodeč se roko v roki, razkrivajoč si nove želje in nova čustva.

Pod košato lipo na klopici, nekoliko

oddaljeni od glavne promenade, je sedela gospodična komaj osemnajstih let, sama, zatopljena v svoje misli. Držala je zaprti knjigo v roki.

— Smem prisesti? je zaprosil neznan gospod.

Prikimala je. Mladenič, resno začrtanih obraznih potez, je sedel poleg nje.

Po kratkem molku jo je pogledal pozornost. Zapazil je, da je še lepa in mlada. Vendar mu oči, skoro bolešni izraz njenega obličja ni ostal prikrit.

— Ali ste se naveličali čitanja, gospodična? je vprašal vljudno.

— Nisem, je odgovorila hladno. Toda ta odstavek — pokazala je v knjigi naznačeno mesto — vzel mi je vso dobro voljo do nadaljevanja. Ponudila mu je knjigo.

Vzel je in čital: »Z verno so njihovi pradedje razširjevali slovensko kulturo, od dalmatinskega obrežja do kraških skal in tja naprej do Gorice in Solkana. Otroci so želi bogate sadove svojih očetov. Toda pojavila se je strupena kača in jela sikati svoj strup na stoletno trudopolno delo. — In narod hira, pričakuje odrešenja. Ugrabljen je njihova svoboda, strta so jim srca.

Oh, uboga Istra, Reka, Zader, Trst, Gorica!... Bili ste naš raj. Vaša imena so nam pa le še grenak spomin nekdanjih dni!...

Njegovo obličje se je stemnilo. Tudi on je bil sin zaslužene zemlje. Ljubil

je svojo domovino brezmejno. Nešteto krat mu je v samotnih urah koprnelo srce po sinji »Adriji«. Toda misel, da je njegov mili rojstni kraj pod tiranstvom tujca, ga je bolela že od nekdaj. In danes mu je ta odstavek odprl še svežo rano njegovega srca.

— Gospodična, vi ste Primorka? je vprašal nekako pomilovalno.

— Da! je vzklila tiho.

— Potem bodite mi pozdravljena rojakinja na tujih tleh!

— Gospod! Vi ste...?

— Iz zasedenega ozemlja.

Kako prijetno ji je zvenel ta odgovor. Rojak! To je bila beseda, ki je padla kakor gorak solnčni žarek na njeno srce. Trenotno se je napolnilo s preje nepoznanim čustvom, ki je morda izražalo tajno iskrico veselja...

— Se ne povrnem več v domovino, gospodična? jo je vprašal s prikrito radovednostjo.

— Povrnem se, ko bo Primorje osvobojeno. Toda sedaj nimam doma. Oh, te tujce — kako jih sovražim! Je pristavila srdito in obenem obupno. Umorili so mi starše.

— Umorili...? se je začudil.

— Brez vzroka. Bili so nedolžne žrtve njih barbarstva. V zimski noči so internirali mojega očeta, čes, da je protidržavni element, ker je bil zaveden Slovenec. Čez leto dni se je vrnil iz vjetništva. A tam si je bil nakopal kal

bolezni. Kmalu potem je umrl. Moja mati pa tri mesece nato, vsled žalosti za njim. Ostala sem sama. Toda v onem mestu, kjer me je doletelo to gorje, nisem imela več obstanka. Pribežala sem k ljudem, ki so me gostoljubno sprejeli pod svoj krov. Pa veselje je zame minulo. Često se me polasča melanholija in spomini mi plovejo nazaj, nazaj v domovino.

Mladenič je ta povest ganila do dna srca. Zasmilila se mu je. To pa ni bilo le navadno sočutje do uboge trpinke. Nekaj topliega je zavelo po njegovem srcu.

— Tako mlada in že tako nesrečna! — Gospodična! Če sprejmete odslej moje — prijateljstvo... Zelo me veseli, da sem se danes seznanil z vami.

— O, gospod! je rekla ponižno. Ali si mora kdo šteti v veselje, če se seznanim z ubogo revo, ki je sama, zaničevana od sveta, ter nima drugega kakor zemljo, ki po nji stopa, ker so ji še edino premoženje roke, s katerimi si služi svoj vsakdanji kruh?

— Vi ste zaposleni?

— Da. V pisarni pri tvrdki R. Saj ura bo itak kmalu tri. Vrniti se moram v urad.

— Dovolite, da vas spremim?

— Prosim!

Vračala sta se v mesto. Upanje, sreča, ljubezen... nova pomlad je vstajala v dušah obeh...

Drobtine.

* Prismojena Amerikanka. Ameriški št. sti poročajo, da se je soproga Rockefellerja izrazila napram senatorju Mac Cormicku, da se še dobro spominja, kako se je kot 16 letno dekle poročila s faraonom Tutankamenom. Dve leti po poroki je baje umrla, vendar pa se še dobro spominja na preteklo življenje. Poročila pravijo, da se je gospa Rockefeller mnogo bavila s proučevanjem duš in okultizmom.

* Rakve iz trstja. Visoke cene lesu so napotile neko trdko v Oldenburgu, da je priglasi patent na krsto, ki bo imela samo robove lesene, vse drugo pa bo izdelano iz trstja.

* Papežev romanje v Lurd. Papež je izjavil francoskim škofom, ki so ga nedavno obiskali, da še ni izgubil upanja, da bo še enkrat romal v Lurd.

* Brezžična telefonska zveza med Evropo in Ameriko. Nedavno je bila vzpostavljena telefonska zveza med Parizom in New Yorkom. Na ameriški postaji, ki je oddaljena 10 kilometrov od mesta New York, je sviral koncert in godba se je jako dobro slišala v predmestju Pariza, kjer je nameščena pariška postaja. Razdalja med obema postajama znaša 3000 km.

* So po smrti nimajo miru. Nepoznani slikovci so ukradli v mestnem parku v Stendalu kip pesnika Schillerja. Domneva se, da so dragoceni kip razbili in nato material prodali. Mestni magistrat je vsled tega sklenil, da vse spomenike, ki so napravljeni iz dragocene materiala, premesti na varen kraj.

Glavni urednik: Ivan Podražal.
Odgovorni urednik: Miha Gaberšek.
Last »Zvezne tiskarne« v Ljubljani.

Emil Gaboriau:

Akt štev. 113.

Roman.

(Nadaljevanje.)

Takoj je dvignil Prosper lestev z močjo, ki bi si jo še pred trenutki ne bil pripisoval ter si jo postavil na rama, kakor je bil to malo poprej storil njegov tovariš.

»Spležite gor!«

V trenutku je bil Verduret z lahkoto splezal pod okno. Lestev se ni niti zmajala.

Prosper je bil videl le predobro. Res je bila Madelajna, ki se je nahajala ob tej uri sama pri gospodu de Lagorsu.

Verduret je dobro opazil, da ni bila odložila klobuka in plašča. Stala je sredi sobe in govorila zelo živahno. Njen nastop, njene kretnje, njen obraz so izražali ogorčenost in slabo zadržano zaničevanje.

Raoul je sedel na nizkem stolu pri kamnu ter brskal po žrjavici z železnim kavlom. Od časa do časa je dvigal roke in zmajeval z ramama, kakor človek, ki se je udal v svojo usodo, da mora vse poslušati in ki odgovarja na vse: »Jaz ne morem ničesar za to.«

Gotovo bi bil dal Verduret mnogo za to, da bi mogel slišati tudi le deset besed tega razgovora; toda pri tem vetru okrog njega ni slišal niti najmanjšega glasu in on se ni upal položiti uho na lipo, ker se je bal, da bi ga utegnili videti.

»Brez dvoma se kregata,« si je mislil, »toda jasno je, da to ni kreganje dveh zaljublencev.«

Madelajna pa je med tem govorila in govorila. Verduret je opazoval Lagorsov obraz, popolnoma razsvetljen od svetilke, ki je stala na kaminu, kakor da upa, da spozna na tem obrazu smisel tega nastopa. Včasih se je Lagors zganil kljub navidezni brezbriznosti ali pa je močnejše raval s kavlom v žrjavico; brez dvoma ga je kako očitano posebno močno zadelo.

Zdelo se je, da je začela Madelajna v svojem obupu prositi; sklenila je roke in se pripognila, kakor da hoče poklekiniti.

Obnil se je stran ter odgovarjal le kratko.

Dva ali trikrat je hotela Madelajna že oditi, vedno pa se je zopet vrnila, kakor da je za kaj prošila in da se ne more odločiti, predno tega ni dosegla.

Zadnjikrat je pač morda zadela pravo. Raoul se je naenkrat dvignil, odprl majhno omario z raven kamina ter vzel iz nje zavitek papirja, katerega ji je ponudil.

»Tisoč vragov! Kako igro pa igrata ta dva? Ali je to nevarna korespondenca, katero zahteva mlada dama nazaj?

Madelajna, ki je vzela zavitek, očividno se ni bila zadovoljila. Zopet je začela prigovarjati, kakor da hoče še nekaj doseči. Ko ji je Raoul to odklonil, je vrgla zavitek na mizo, da se je odprl in so papirji padli ven.

Ti papirji so vzbulli Verduretovo posebno zanimanje; videti jih je mogel precej natančno. Imeli so različne barve, sivo, zeleno, rdečo.

»Ne motim se,« si je mislil, »nisem slep, to morejo biti le zastavni listi zastavljavnice.«

»Madelajna je iskala med raztresenimi listi. Vzela je tri in jih vtaknila v žep, druge je z vidnim zaničevanjem porinila stran.

To pot je bila trdno odločena, da gre, na njeno besedo je vzel Raoul svetilko, da ji sveti.

Za Verdureta sedaj ni bilo nič več videti. Splezal je oprezno dol ter mrmral predse:

»Zastavni listi!... Kakšna podla tajnost se skriva za to stvarjo!...

Pred vsem je veljalo skriti lestev. Lahko bi se domislil Raoul, ko spremi Madelajno, da stori par korakov na vrt in klub temi bi lahko videl lestev, naslonjeno na zid.

V naglici sta položila oba lestev na tla ter se nista zmenila za veje, katere sta pri tem polomila, ter sta se vstopila na še temnejši prostor, od koder sta mogla videti tako hišna vrata, kakor tudi vhod na vrt.

Skoraj isti trenutek sta stopila Raoul in Madelajna na prag.

Raoul je bil postavil svetilko na zadnjo stopnico ter je ponudil mladi deklici roko, katero je z razaljivo kretnjo odklonila. To je storilo Prosperju dobro.

Videlo se je, da to zaničevanje Raoula ni niti presenetilo, niti posebno razžalilo; odgovoril je nato z ironično kretnjo ter rekel: »Kakor hočete.«

Spremlil jo je do izhoda iz vrta, odprl vrata in ji jo zopet zaklenil, nakar je hitro stekel zopet v vežo, dočim se je Madelajna voz brzo odpravila.

»Sedaj, ljubi gospod,« je rekel Prosper, ki ga je mučila negotovost, »se spomnite, da ste mi obljubili povedati resnico, pa bodi kakršna koli. Govorite, ne bojte se, jaz sem močan.«

»Potem potrebujete moči za veselje, prijatelj. Predno bo potekel en mesec, se boste brdiko kesali zaradi nečastne sumnje današnjega večera in boste zardeli, če boste mislili na to, da ste mogli smatrati Madelajno za ljubico kakega Lagorsa.«

»Vendar...«

»Ej, vsega ne smemo verjeti, če se nam tudi zdi sumljivo, še tako sumljivo. Toda tu ne moreva ostati vedno, vaš lopov Raoul je zaklenil vrata, videl sem, po isti poti morava ven, kjer sva prišla noter.«

»In lestva!«

»Pustiva jo, kjer leži; ker svojih sledov ne moreva izbrisati, bodo vse pripisovali tatovom.«

Zopet sta splezala čez zid. Komaj sta bila prišla po cesti kakih petdeset korakov daleč, sta slišala, da je nekdo zaklenil vrata. Slišala sta korake in kmalu je prišel mimo človek, ki je šel na kolo-dvor. Ko je bil nekoliko oddaljen, je rekel Verduret:

»To je bil Raoul; naš sluga Josip nama bo povedal, kaj bo poročal o tem nastopu Clameranu. Ko bi bila le toliko ljubezniva, da bi se razgovarjala francosko.«

»Nekaj časa je korakal molče ter skušal najti zopet konce svojega razmišljanja, ki se mu je bilo pretrgalo.«

»Kako za vrata si je mogel izbrati ta Lagors, kateremu je v poglavitnem za družabno veselje in igro, to samotno hišo v Vésinetu?«

»Brez dvoma,« je odgovoril Prosper, »ker leži gospoda Fauvela letovišče samo četrte ure od tu ob Seini.«

»To bi bila razlaga za poletje; toda po zimi?«

»Ej, po zimi ima sobo v hotelu Louvre in vsak letni čas ima v Parizu kako stanovanje na razpolago.«

Vse to Verduretu ni dalo še zadosti pojasnila. Začel je hitreje stopati.

»Če se nama le ni voznik odpeljal,« je godrnjal. »S prihodnjim vlakom se ne moreva odpeljati, srečala bi Raoula na kolodvoru.«

Dasiravno je bilo preteklo več kakor eno uro, odkar sta bila oba izstopila na križišču, jih je voz vendar že čakal pred gostilno, ki jo je bil Verduret označil.

Voznik se ni mogel premagati, da si ne bi bil dal večerje in tudi vino mu je ugajalo. Zato je sedel še tam.

Prav vesel je bil, da sta se oba moža vrnila, mu saj ni bilo treba s praznim vozom se vrniti v Pariz; osupel pa je bil vendar, ko je oba gospoda zagledal.

»Kakšni pa ste!« je vzklilnil.

Prosper je odgovoril enostavno, da sta hotela obiskati nekega prijatelja, da sta pa zgrešila pot in padla v jarek.

»Tako, tako, zato!« je godrnjal voznik.

Očividno se je zadovoljil s to izjavo, v resnici pa si je mislil, da sta hotela izvršiti kako lopovstvo, da se jima pa ni posrečilo.

Tega mnenja so bili očividno tudi vsi drugi navzoči, ter so si čudno namigavali. Verduret je storil konec vsem vprašanjem.

»Ali se odpeljemo?« je vprašal zapovedujoče.

»Kakor želite; samo plačati moram še. Le vstopite.«

Bila je dolga tiha vožnja domov. Prosper je sicer izpočetka poskušal spraviti iz svojega molčnega tovariša to in ono, ker pa je le kratko odgovarjal, je iz ponosa tudi sam umolknil. Jezilo ga je, da ga je ta človek čedalje bolj obvladal in njegovo nezadovoljnost so vse druge okolnosti še povečale. Bil je premrazen do kosti in ves trd; kakor v gosti megli so bile vse njegove misli.

V kot stisnjen, noge na nasprotnem sedežu, se je zdelo, da Verduret spi, in vendar bi ravno sedaj ne bil mogel spati za nič na svetu.

Silno je bil nezadovoljen. Mislil je, da mu bo prinesel ta izlet gotovost in sedaj se je zdelo, da se je stvar še bolj zamotala. Vse niti, o katerih je mislil, da jih ima že v roki, so bile zopet raztrgane.

Sicer so ostala dejstva ista, toda okolnosti so se izpremenile. Nič več ni mogel spoznati skupnih nagibov, moralne ali materialne skrivide in vplivov, ki so storiili, da so vse štiri glavne osebe v njegovi dram, gospa Fauvel in Madelajna, Raoul in Clameran, zasledovale isti namen. In iskal je v svojem duhu, tem leksikonu prebrisanih kombinacij, ki bi mogla stvar razjasniti.

Bilo je dvanajsto uro, ko se je ustavil voz pred Arhanglom, in šele sedaj se je spomnil Verduret, ko je prekinil svoje razmišljanje, da ni večerjal. Na srečo gospa Aleksandra še ni spala in hitro je bila večerja pripravljena. Kar je čutila za svojega gosta, je bilo več, kakor prijaznost in spo-

štovanje, Prosper je dobro opazil, da je gledala njegovega tovariša, ko je jedel, z občudovanjem in začudenjem.

Ko je bil Verduret povečerjal, je vstal. »Jutri čez dan me ne boste videli,« je rekel Prosperju; »zvečer pa, ob tem času, bom prišel sem. Morda se mi bo do takrat posrečilo na plesu gospoda Jandidera najti, kar iščem.«

Prosperju je bilo, kakor da je padel iz oblakov. Kaj! Gospod Verduret je hotel iti na ta ples, ki ga je priredil eden izmed najbogatejših mož v glavnem mestu! Zato torej ga je bil poslal k prodajalcu kostumov!

»Ali ste povabljeni?« je vprašal.

Verduretove izrazite oči so se fino nasmehnile.

»Se ne, pa to že še pride.«

Kakšne nesmisli in kakšna protislovja vstajajo pogosto v človeškem duhu! Prosperja so mučile strašne misli, in vendar, ko se je žalostno oziral po svoji sobi in pri tem mislil na Verduretove načrte, si je rekel:

»Kako srečen je Verduret! Jutri bo videl Madelajno, lepšo kot kdaj, kot dvornico!«

Zbirka opernih in operetnih tekstov.

Izšli so sledeči zvezki:

1. Tajnost.
2. Jenufa.
3. Seviljski brivec.
4. Gorenjski slavček.
5. Mefistofeles.
6. Prodana nevesta.
7. Nižava.
8. Vrag in Katra.
9. Carostrelec.

Izdala in založila

»Zvezna tiskarna in knjigarna«
v Ljubljani, Wolfova ul. 1.

Vsak zvezek stane
3 Din.

Pisma, račune, kuverte, vizitke
in vse za trgovino in obrt
potrebne tiskovine
izvršuje lično in poceni
Zvezna tiskarna in knjigarna
v Ljubljani, Wolfova ulica 1.

Vodja pisarne,

obenem knjigovodja, sprejme odgovorno mesto pri večjem podjetju, takoj ali pozneje. Ponudbe pod »Dober organizator«, na upravo lista.

Hiša

ter zraven njiva, v lepem in prometnem trgu na Sp. Štajerskem se zaradi preselitve odda takoj v najem. V hiši je velik trgovski lokal brez inventarja, pripraven za trgovca ali obrtnika, nadalje 2 sobi, kuhinja, 2 shrambi ter 2 kleti. Najemniški pogoji ugodni. Naslov v upravi lista.

Išče se lokal

v najem primeren za mizarstvo obrt, ki bi jo izvrševal samostojen mizarški mojster z 2 do 3 pomočniki. Lokal pre- zamem pod ugodnimi pogoji takoj event tudi z mizarским orodjem za več ali manj delavcev. Cenene ponudbe pod »mizarstvo« Sp. Dravograd 4.

L. Mikuš, Ljubljana

Mestni trg 15

izdelovatelj

dežnikov

Na drobno Na debelo

Zaloga

sprehajalnih

palic.

Popravila točno in solidno.

Oglašujte

v

»Jutranjih

Novostih».

Soliden bančni uradnik

išče čisto mebljavno

sobo z elekt. 10. marec

svetlavo za l. 1923.

Vecja množina

časopisnega papirja
na prodaj.

Kje, pove uprava lista.

Izdaja serij »Stenskih reklamnih načrtov trgovsko-prometnih središč in kopališč kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev«:
J. Zorman-ovo anončno in reklamno podjetje, LJUBLJANA
Gledališka ul. 2 — Telefon 231

Generalno zastopstvo »Gledališkega lista«, zastopstvo »Jugoslavenskog Lloyd« za Slovenijo.

Tekoči račun pri »Jadranski banki« in »Trgovski banki«, poštno-ček. račun 12.866 v Ljubljani;

priporočila p. n. uradom, zdraviliščim komisijam, trgovcem, hotelirjem in kavarnam svoje umetniško dovršene izdaje serij »Stenskih reklamnih načrtov« jugoslov. mest in kopališč po ugodnih cenah!

Izdaja in tiska »Zvezna tiskarna in knjigarna« v Ljubljani.